

[Film på Youtube om](#)

Borgmästarrummet Mariefred, en unik miljö i magnifika rådhuset

Premiärvisades på föreningens årsmöte i mars 2023

Mariefreds rådhus, en vacker gul gammal träbyggnad i herrgårdsstil från Gustav III:s dagar, har i närmare 200 år rymt flertalet borgmästare.

Den färgstarkaste av dem alla, som lämnat många minnen hos mariefredsborna, är Gustaf Lindqvist med pseudonym Mari Mihi. Vid 200 års jubiléet av byggnaden inreddes ett borgmästarrum, där de kvarlåtenskaper som skänkts till hembygdsföreningen fick sin plats.

Tiden står inte stilla, den rusar rastlöst framåt och allt förändras. Numera rymmer byggnaden ett stadsbibliotek och borgmästarrummet, där många borgerliga vigslar skett och borgmästaren haft sitt arbetsrum, har omdanats till ett tyst studierum benämnt Mariefredsrummet.

Syftet med videon var att dokumentera borgmästarrummet. En unik miljö och historiskt tidsdokument över de personer som innehaft ämbetet och framför allt de artefakter som den siste borgmästaren, Gustaf Lindqvist, haft i sin ägo, som boende i paradvåningen.

Under arbetets gång, med tillgång till hans egna romaner och övrigt bokbestånd i hans bibliotek, samt brevkorrespondens, har en väldigt speciell person växt fram som vi velat skildra.

Mari Mihi- Mariefreds siste borgmästare-enligt 1862 års kommunreform

Carl Gustaf Oscar Eugen Lindqvist, född 24 april 1872 i Stockholm, tillträdde som borgmästare i rådhuset i Mariefred år 1906. Han innehade ämbetet i 40 år, fram till sin död år 1946. Han var dock sjuk tjänstledig från 1939.

Som utbildad jurist vid Upsala universitet, borgmästare, författare och resande kosmopolit var han ovanlig i sitt slag. Utvald av staten var hans jurisdiktion ordförande i rådhusrätt och Magistrat, samt polischef i polisväsendet.

Under sin tid i Mariefred innehade han en rad andra offentliga uppdrag, bland annat som ordförande i stadens sparbank (1907 - 1913), ledamot av Södermanlands läns landsting (1908 - 1909) och krigsdomare vid Södermanlands regemente (1921 - 1940).

Gustaf Lindqvist har betecknats som mer intresserad av sitt författarskap och sina resor än av sina officiella plikter. Han publicerade ett tjugotal noveller, romaner och reseskildringar under pseudonym Mari Mihi. Debuten kom 1898 med novellsamlingen Dagsländor, sedan följde en lång rad böcker i olika genrer i en rapp, välskriven och medryckande stil, som behandlade de mest skriftande ämnen. Hans flitiga författarskap inbragte honom betydande inkomster.

De reseberättelser som förekom i Gustaf Lindqvists första böcker skulle följas av skildringar av resor till England, Spanien och Marocko. Tack vare stipendier 1901 och 1905 fick han möjlighet att vistas längre tid utomlands, bland annat i Spanien och Madrid, där han gjorde stor lycka med ett framträdande inför spanska akademien. Senare reste han till Montenegro och Ryssland, som han skildrade i "I landet bakom molnen och andra reseskildringar (1911). Under första världskriget reste han 1915 till dubbelmonarkin Österrike-Ungern och Serbien

för att där besöka fångläger och sjukinrättningar. I ”Vägen till Kreml och andra vägar (1942) sammanfattar han sitt liv och resor, alla de vänner som betytt mycket för honom, samt sin uppväxt. Han blev med tiden mycket språkkunnig.

Autografboken som följt honom sedan skolpojksåren blev med tiden mycket värdefull klenod att vårda, med skisser, dikter och texter av allt från karavanledare, sultaner och furstehus till konstnärer, skådespelare och författare. Så även många av de adliga sigill han samlade.

Gustaf Lindqvist fick de kungliga förnamnen efter dåvarande prinsarnas namn. Modern Anna Otilia Gertrud Eleonora Annelid (1851 - 1873) var besläktad med gammal adel, von Strokirch och Höökenberg, och föddes på Hörningsholms slott, Mörkö utanför Södertälje. Hennes far arbetade som kamrer där. Hon dog endast 22 år gammal i galopperande lungsot och lämnade sonen Gustaf endast 1,5 år gammal och dottern Ingeborg Florens Antoinette, 6 månader gammal. Fadern, löjtnanten Svante Johan Lindqvist (1833 – 1893) jobbade även han (liksom sin svärfar) som kamrer på slottet Hörningsholm och efter hustruns död gifte han om sig med Wendela Josefina Wallman (1856 – 1952).

Gustaf Lindqvist hade en mörk barndom, då han så tidigt blev moderlös. I sina böcker berättar han om att han rymde hemifrån men blev återförd hem med detektiv. Hans far var sträng, men mormodern betydde mycket för honom. Han gick i Beskowska skolan på Mäster Samuelsgatan, en skola med religiösa förtecken, där han avlade mogenhetsexamen. Han var inget ljus, men historieläraren, doktor Hammarskiöld hade förståelse för hans begåvning och gav honom överbetyg.

Gustaf gifte sig 1910 med Signe Margareta Nylund, född i Stockholm, och de bodde i Mariefreds rådhus vackra paradvåning. Äktenskapet var dock ej lyckligt och de skildes 1927.

I sitt författarskap hade Gustaf Lindqvist en nära vän och brevkorrespondens med författarinnan Frida Stéenhoff, mellan åren 1902 – 1943. De träffades i Sundsvall 1902 när han tillträdde sin tjänst som hovrättsbiträde vid Medelpads östra domsaga. Fridas man Gotthilf Stéenhoff arbetade som andre stadsläkare och hans uppdrag var bland annat att besiktiga Sundsvalls prostituerade. I trästaden som brann upp år 1888 fann allehanda yrkeskunniga sin näring. Frida skrev radikala pjäser, kritiserade religionen, förordade barnbegränsning och benämns Sveriges första feminist.

Det finns olika teorier om bakgrunden till hans författarsignatur Mari Mihi. En teori är att pseudonymen har bildats genom att han satte samman bokstäver ur namnet på sin ungdomskärlek Irma Ingeborg Mathilda von Hallwyl. (Mari Mihi betyder på latin ”mitt hav”).

Skriften Gustaf Lindqvist (Mari Mihi) med underrubriken borgmästare -författare – kosmopolit, skrevs av den legendariske lokalskribenten Yngve Andersson (YAN) inför firandet av Rådhusets 200-årsjubileum. Han mötte en vresig och hotfull borgmästare i Lindqvist under ungdomsåren och var rädd för denne man. Med tiden blev han dock vän med borgmästaren och karikatyren, på skriftens omslag utfördes 1928 i Lindqvists hem, när Yngve Andersson var 18 år, och Gustaf Lindqvist 56 år.

Gustaf Lindqvist benämns Mariefreds siste borgmästare enligt 1862 års kommunreform. Han blev utvald av statens tjänstemän, med rekommenderat brev som skickades till Thoresta gård, Stigtomta, Södermanland län 1905. Trots sin kärlek till herrgårdsmiljön med dess nedärvda kultur accepterade Gustaf Lindqvist likväl med öppet sinne de sociala omvärderingar som

följde med en ny tid. Hans borgmästarsyssla i Mariefred och hans historiska intresse ledde naturligt nog till en bok om Gripsholm och Mariefred, som fick titeln Ödenas röda slott (1923). Bokomslaget är ett bokband från drottning Kristinas tid.

Gustaf Lindqvist skall ej förväxlas med Gustaf Lundberg, med titel kommunalborgmästare, som tillkom många år senare som kommunal tjänsteman. Han var även lokalhistorisk forskare knuten till Mariefreds hembygdsförening, som författat en rad böcker och skrifter om bygden.